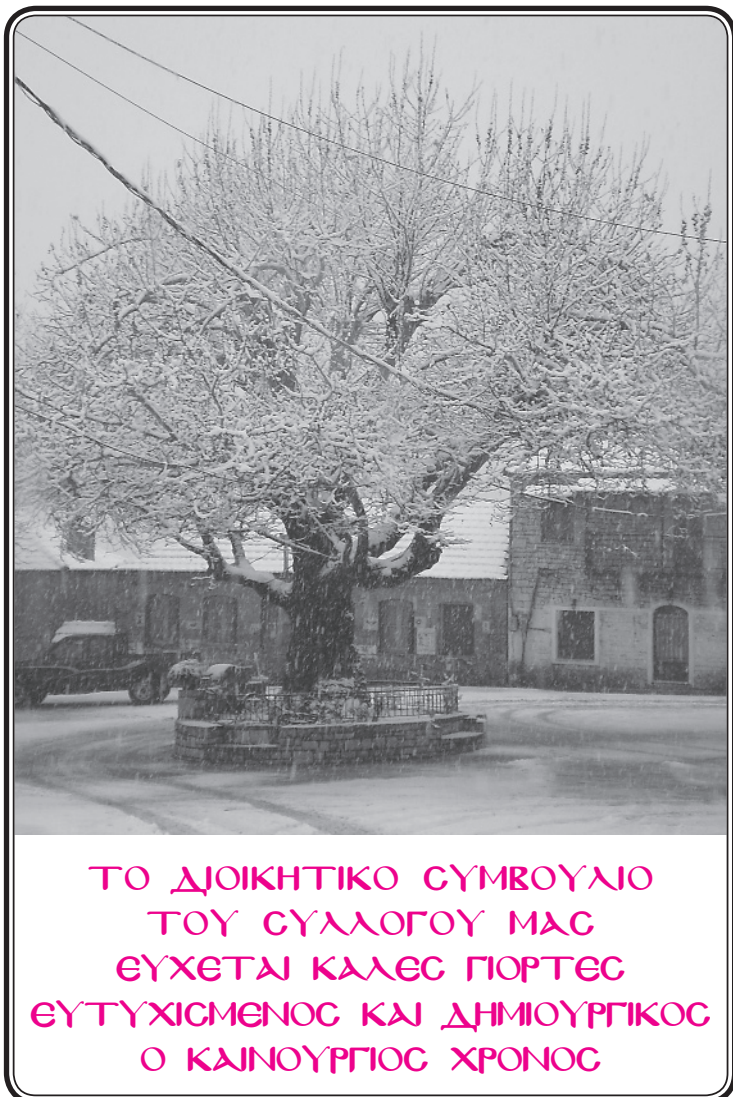

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ
Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο αριθ.127 Ιουλ-Αυγ-Σεπτ. 2011 σελίδα 4 της εφημερίδας δημοσιεύτηκε το Πρόγραμμα των έργων, που καταρτίστηκε με τη συνεργασία του Συλλόγου από τον εκπρόσωπο της Τοπικής Κοινότητας. Το σχετικό πρακτικό, που

συντάχτηκε από το Γραμματέα του Δήμου, δεν προλάβουμε να το δημοσιεύσουμε. Τα αναγραφόμενα όμως έργα του πρακτικού, το οποίο δημοσιεύουμε παρακάτω, έχουν συμπεριληφθεί στο πρόγραμμα της Τοπικής Κοινότητας.

ΔΗΜΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Τ.Κ. ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ
ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
Τ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

Στο Νεοχώρι σήμερα την 20ην του μηνός Αυγούστου, του έτους 2011, ημέρα της εβδομάδας Σαββάτο και ώρα 19ην μ.μ. στην κεντρική πλατεία της Τ.Κ. Νεοχωρίου ύστερα από πρόσκληση του εκπροσώπου της σύμφωνα με τον Ν.3852/2010 άρθρο 85 & 86 πραγματοποιείται η ετήσια γενική συνέλευση των κατοίκων της Τ. Κοινότητας

Τα πρακτικά της συνέλευσης τήρησε ο υπάλληλος του Δήμου Ναυπακτίας Αντωνόπουλος Ιωάννης.

Ο Εκπρόσωπος της Τ. Κοινότητας κ. Κοπάνης Ιωάννης απεύθυνε χαιρετισμό προς τους συγχωριανούς του, στο Δ. Σύμβουλο κ. Κούκουνα Αθανάσιο, στον ειδικό συνερ-

γάτη του Δημάρχου κ. Τσαρούχη Αριστοτέλη και σε όλους τους παρευρισκόμενους.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στα έργα με σειρά προτεραιότητας στις ενέργειες, που πρέπει να γίνουν, αλλά και στις εκδηλώσεις για να βελτιώσουν την καθημερινότητα των κατοίκων, και τη σημασία αυτής της συνέλευσης, γιατί όλοι μπορούν να πούνε τη γνώμη τους.

ΕΡΓΑ

Τεχνικό Πρόγραμμα 2012

1. Ύδρευση: Το νέο έργο που έγινε στα Λιμστά (Αντλιοστάσιο) και μεταφορά του νερού στο υδραγωγείο ήταν αποτυχία, διότι δεν έγινε σωστή μελέτη. Ο κ. Τσαρούχης πήρε το λόγο και ενημέρωσε σχετικά για τις κακοτεχνίες και ότι το έργο αυτό θα γίνει πάλι από την αρχή με νέα μελέτη. Επίσης ο κ. Κούκου-

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ (Οικίας Λιάζη στο χωριό)

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ναυπακτίας τις 25/10/2011 ενέκρινε παμψηφεί την προώθηση του αιτήματος του Συλλόγου μας στις αρμόδιες υπηρεσίες, για χρηματοδότηση ανακατασκευής του ακινήτου στην πλατεία του χωριού, με παραχώρηση της χρήσης, ως χώρο άσκησης πολι-

τιστικών, αθλητικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων, για 30 χρόνια στο Δήμο. Η χρήση βέβαια θα δοθεί στους Νεχωρίτες. Υπενθυμίζουμε ότι το ακίνητο απέκτησε ο Σύλλογος με προσφορές Νεοχωριτών (Φύλλα 121 σελ.4 και 123 σελ.5 του έτους 2010).

Ο Πλούταρχος για τα δάνεια

Ο Πλούταρχος από τη Χαιρώνεια της Βοιωτίας έζησε τον 1ο αι. μ.Χ. και έγινε διάσημος από το έργο του «Βίοι Παράλληλοι», που είναι οι βιογραφίες 50 επιφανών Ελλήνων και Ρωμαίων της αρχαιότητας. Εκτός του έργου αυτού έχει αφήσει και πολλά άλλα μεταξύ των οποίων και την πραγματεία σχετικά για το Δανεισμό με τίτλο, «περί του μη δειν δανείζεσθαι», όπου αναπτύσσει τα δεινά και τις δυσμενείς συνέπειες του δανεισμού. Επίκαιρο το θέμα για τη Χώρα και την κοινωνία μας, αφού για δυο τουλάχιστον χρόνια ακούμε: ζούσαμε με δανεικά, μας πνίγουν τα δάνεια, χρεοκοπούμε κι άλλα παρόμοια. Το Σεπτέμβριο του 2011 εκδόθηκε η παραπάνω πραγματεία του Πλούταρχου με τον τίτλο: Οι συμφορές του δανεισμού, και περιλαμβάνει το αρχαίο κείμενο, μετάφραση και σχόλια από την ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΠΑΠΑΠΑΝΟΥ σε μικρό βιβλιαράκι 50 σελίδων, εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα.

Ας δούμε μερικές από τις απόψεις και τις σκέψεις του Πλούταρχου:

«Όταν βρισκόμαστε σε ανά-

γκη, ας μη σπεύσουμε στο δανειστή, που είναι εχθρός μας, να υποδουλώσουμε τα υπάρχοντά μας, αλλά να προσπαθήσουμε να τα καταφέρουμε με αυτά που έχουμε. Οι οφειλές γίνονται δούλοι των δανειστών τους χάνοντας ένα

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΙΩΜΕΝΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία ΕΛΤΑ λάβαμε επιστολή, με την οποία μας πληροφορούν ότι με υπουργική απόφαση παύει η επιδότηση των ταχυδρομικών τελών των Εφημερίδων, που εκδίδουν και αποστέλλουν μέσω ΕΛΤΑ οι Σύλλογοι, τα Σωματεία κλπ. Ως εκ τούτου τα ταχυδρομικά έξοδα θα τριπλασιαστούν.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» θα εξακολουθήσει να επισκέπτεται όλους τους χωριανούς μας, αφού ξέρουμε ότι τα έξοδα αποστολής του θα καλύπτονται με τις ευγενικές προσφορές με κάθε ευκαιρία.

μέρος της ελευθερίας τους». Μήπως δεν τη ζούμε αυτή την κατάσταση ακριβώς τον καιρό αυτό σαν κράτος, αλλά και σαν πολίτες με το έχουν εκχωρηθεί εξουσίες στους δανειστές μας. Αυτοί υποδεικνύουν τις ενέργειες, αλλά και τους νόμους και επεμβαίνουν ακόμα απροκάλυπτα στη ζωή μας. Ο Πλούταρχος απευθυνόμενος στους δανειζόμενους σημειώνει: «Αν αρκούμασταν στα απαραίτητα, οι δανειστές δεν θα υπήρχαν ως είδος, τους δημιούργησε η τρυφή. Διότι χρεωνόμαστε για να πληρώσουμε όχι το ψωμί και το κρασί, μα εξοχικές κατοικίες, δούλους, μουλάρια, ανάκλιντρα, τραπεζώματα και θεάματα». Το παραπάνω κομμάτι πόσο επίκαιρο είναι, σαν να γράφτηκε για την εποχή μας. Ας θυμηθούμε τα δάνεια για τις εορτές (εορτοδάνεια) για δώρα, αναψυχή, εκδρομές και διασκέδαση, τα δάνεια για τις διακοπές (διακοποδάνεια) για ευχάριστες διακοπές στο εσωτερικό ή συχνά στο εξωτερικό και να η τρυφή και η πολυτέλεια που αναφέρει ο Πλούταρχος. Όταν κάποιος δανείζεται για να πάει ταξίδι αναψυχής ή για να περάσει καλά στις όποιες γιορτές σημαίνει ότι δεν έχει την ευχέρεια να το κάνει και γι' αυτό δανείζεται, χωρίς να σκεφθεί από πού θα έρθουν τα χρήματα για την εξόφληση. Επίσης δάνειο για αγορά αυτοκινήτου, για εξοχικό, για μοντέρνα έπιπλα κ. α. Το ίδιο στην εποχή μας συμβαίνει και με τις πι-

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Γιορτάστηκε και φέτος στο χωριό η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Από τον Αρχιμανδρίτη Γαβριήλ Πλάκα (απουσία ολιγοήμερη του παπαΝίκου στην Αμερική) εψάλη στο μνημείο Πεσόντων επιμνημόσυνη δέ-

ηση υπέρ αναπαύσεως των Ψυχών των ηρώων, που έπεσαν για ελευθερία και τιμή. Στεφάνι κατέθεσαν ο Εκπρόσωπος της Τοπικής Κοινότητας Ιωάννης Κοπάνης και ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου Κων/ντίνος Σαλτός.

ΧΟΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής αποφάσισε να γίνει και φέτος για 11η συνεχή χρονιά ο καθιερωμένος πρωτοχρονιάτικος χορός. Πρόθεση του Συλλόγου είναι να προσκαλέσουν

στο χορό συγγενείς και φίλους Αμερικανούς, που αγαπούν το Ελληνικό γλέντι.

Ο χορός θα γίνει στο Radisson – Penn Harris Hotel 11 & 15 Bypass. Camp Hill PA.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου αποφάσισε και προγραμμάτισε τις παρακάτω εκδηλώσεις:

Κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας: Στις 21 Ιανουαρίου 2012 και ώρα 7 μ.μ. θα γίνει η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας, σε αίθουσα του Δημαρχείου Καισαριανής (Βρουύλων και Κθαζομενών).

Επειδή φέτος ο ετήσιος χορός του Συλλόγου για τους γνωστούς λόγους (πένθη, οικονομικούς κλπ.) δε θα πραγματοποιηθεί, παρακαλούμε όλους τους χωριανούς μας να τιμήσουν με την παρουσία τους τη λιτή και απείριπτη αυτή εκδήλωσή μας. Κατά την εκδήλωση θα προσφερθούν αναψυκτικά και μικροεδέσματα, προσφορά μελών του Συλλόγου.

Η αίθουσα παραχωρήθηκε με ενέργειες του κ. Θεοδ. Πατρίκαλου δωρεάν από το Δήμο Καισαριανής, τους οποίους και ευχαριστούμε. Για την καλύτερη εξυπηρέτησή σας, παρακαλούμε ενημερώστε για την παρουσία σας σε κάποιο από τα παρακάτω μέλη του Δ. Σ.

Κων/νο Σαϊτό	Κιν.6945158469 - 2109855706
Δημήτριο Καρανδρίκα	Κιν.6974822062 - 2109717629
Γεώργιο Λειβαδίτη	Κιν.6972520745 - 2109730351
Μάνθα Μέρμηγκα	Κιν.6974991800 - 2109757750

Είναι μια ευκαιρία τις δύσκολες μέρες, που περνάμε και τις γιορτινές που πέρασαν, να συναντηθούμε, να τα πούμε και να ευχηθούμε Καλή Χρονιά.

Τακτική Γενική Συνέλευση: Στις 18/3/2012 ημέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ. θα γίνει η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση των μελών, στην αίθουσα του Συλλόγου, Σειρήνων 33 στο Βύρωνα, με θέμα τον Απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου έτους 2011, έγκριση Ισολογισμού 2011 - Προϋπολογισμού 2012 Συζήτηση θεμάτων που αφορούν στο Σύλλογο και στο χωριό μας και διεξαγωγή Αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Δημήτριος Ιω. Μάλλιος και η σύζυγός του Βασιλική Τζοβάνου απέκτησαν αγοράκι.

Η Μάγδα Παπακώστα και ο σύζυγός της Κωνσταντίνος Πολύδωρας απέκτησαν κοριτσάκι.

Η Νεκταρία Πλάκα και ο σύζυγός της Ιωάννης Χριστάκης απέκτησαν κοριτσάκι.

Στην Αμερική, η Γεωργία Μποτσόλη (το γένος Αναστασίας Ζηνέλη) και ο σύζυγός της Girolano Angelo Colella απέκτησαν κοριτσάκι.

Η Άννα Μάλλιου και ο σύζυγός της Παντελής Καρποδίνης απέκτησαν τρίδυμα, ένα αγοράκι και δύο κοριτσάκια.

Η Κατερίνα Λαζοδήμου και ο σύζυγός της Νικόλαος Σπήλιος απέκτησαν αγοράκι.

Η Λαμπρινή Λούπα και ο σύζυγός της Κων/νος Κατσάρος απέκτησαν κοριτσάκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 13/10/2011 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καλύβια Αγρινίου ο Γεώργιος Κακαζιώτης σύζυγος Ελένης Ν. Καρανδρίκα.

Στις 25/10/2011 πέθανε στην Αθήνα ο Δημήτριος Γρ. Ντούζος. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Ιερό Ναό Πέτρου και Παύλου Υμηττού και ετάφη στις 28/11/2011 στο χωριό.

Στις 2/11/2011 πέθανε στη Ναύπακτο ο Σταύρος Αντ. Μασγάλας και κηδεύτηκε στις 4/11/2011 στο χωριό.

Στις 25/11/2011 σκοτώθηκε σε τροχαίο δυστύχημα στο Αγρίνιο ο Ιωάννης Ν. Καλαθάς. Η κηδεία του έγινε στο χωριό στις 26/11/2011.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

»Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ«

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας
Κωδικός 3327

Εκδότης
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΑΛΤΟΣ
Σειρήνων 33
Βύρωνας 162 32
Τηλ./Fax: 210.76.45.280
Internet site: www.nehoritis.gr

Επιμέλεια Ύλης
Δημήτριος Καρανδρίκας
Γεν. Γραμματέας Συλλόγου
Σκρά 5
Ηλιούπολη 163 46

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ.-Fax: 210.52.38.107
E-mail: costaszl@yahoo.gr

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγ. Φωτεινής 3 - Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 210-93.17.784

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν
τις απόψεις των συντακτών τους και
όχι υποχρεωτικά και της εφημερίδας.

Κοινωνικά

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Η Γεωργία Α. Καρανδρίκα μας έστειλε για δημοσίευση την παρακάτω επιστολή απευθυνόμενη στο συγχωριανό μας Γενικό Χειρουργό κ. Βασίλη Μέρμηγκα:

«Αγαπητέ Βασίλη,
θα ήθελα και δημοσίως να σε ευχαριστήσω για το πολύωρο, σοβαρό, δύσκολο και βαρύ χειρουργείο, που μου έκανες. Διότι όπως λένε οι πατρινοί γιατροί, "δεν θα το έκανε κανείς άλλος με τη λαπαροσκοπική μέθοδο". Μαζί με τα συγχαρητήρια των συναδέλφων σου γιατρών δέξου και από μένα ένα μεγάλο ευχαριστώ μέσα από την ψυχή μου. Ο Θεός να σε έχει καλά και να βοηθάς με τα χρυσά σου χέρια όλους, που σε χρειαζόμαστε.
Ευχαριστώ πολύ,
Γωγώ Καρανδρίκα».

ΠΗΡΕ ΠΤΥΧΙΟ

Η Άννα Ν. Μασγάλα πήρε πτυχίο της Σχολής Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας, Τμήμα Νοσηλευτικής Τ.Ε.Ι. Λαμίας.

Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ζηνέλης Γ. Ιωάννης	100\$
Μποτσόλη-Ζηνέλη	
Αναστασία	50\$
Καρακώστα-Σαλτού	
Αφροδίτη	20
Ζηνέλης Κων/νος	20

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου πρόσφερε το ποσό των 50 Ευρώ, στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας, στη μνήμη του Δημητρίου Ντούζου.

Πρόσφερε επίσης στον Ιερό Ναό στη μνήμη του Ιωάννου Ν. Καλαθά, αντί στεφάνου, το ποσό των 50 Ευρώ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Η Λιλίκα Ντούζου πρόσφερε, στη μνήμη του αξέχαστου και λατρευτού της πατέρα Δημητρίου Ντούζου, το ποσό των 300 Ευρώ.

Ο Γρηγόριος Ντούζος και η σύζυγός του Μαρία πρόσφεραν στη μνήμη του πατέρα τους Δημητρίου Ντούζου το ποσό των 100 Ευρώ.

Ο Γεώργιος Δ. Φούρλας πρόσφερε στη μνήμη Δημητρίου Ντούζου το ποσό των 20 Ευρώ.

Ο Γεώργιος Δ. Φούρλας πρόσφερε στη μνήμη Σταύρου Μασγάλα το ποσό των 20 Ευρώ.

Ο Κωνσταντίνος Α. Μασγάλας και η σύζυγός του Κούλα πρόσφεραν στη μνήμη του αδελφού τους Σταύρου Μασγάλα το ποσό των 50 Ευρώ.

Η Αικατερίνη Μασγάλα και ο σύζυγός της Χρήστος Σεφερλής πρόσφεραν στη μνήμη του θείου τους Σταύρου Μασγάλα το ποσό των 50 Ευρώ.

Η οικογένεια Θρασύβουλου και Βούλας Καλλιὰ πρόσφερε στη μνήμη Σταύρου

Μασγάλα το ποσό των 50 Ευρώ.

Η οικογένεια Δημητρίου Καρανδρίκα πρόσφερε στη μνήμη Γεωργίου Κακαζιώτη το ποσό των 30 Ευρώ.

Ο Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης πρόσφερε στη μνήμη Ιωάννου Ν Καλαθά το ποσό των 40 Ευρώ.

Ο Νικόλαος Δ. Παπακώστας και η οικογένεια Γιαννούλας Αυγερίου πρόσφεραν στη μνήμη ανιψιού και εξαδέλφου Ιωάννου Ν. Καλαθά το ποσό των 40 Δολαρίων.

Η Γιώτα Πανάγου (το γένος Παπακώστα) και τα παιδιά της Ευθύμιος και Βασιλική πρόσφεραν:

-στη μνήμη Γεωργίου Πανάγου συζύγου και πατέρα, καθώς των γονέων, παππούδων και αδελφών το ποσό των 50 Δολαρίων.

-στη μνήμη του ανιψιού και εξαδέλφου Ιωάννου Ν. Καλαθά το ποσό των 50 Δολαρίων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

Στη μνήμη Ευαγγελίας Μαζιά πρόσφεραν:

Η οικογένεια Ιωάννου και Αννέτας Καραγιάννη 30 Ευρώ.

Η οικογένεια Γεωργίου και Μαρίας Πανάγου 50 Δολάρια.

Η Κωνσταντίνα Ν Ζαρκάδα 100 Ευρώ.

Ο Γεώργιος Αράχωβας 100 Ευρώ.

Ο Γεώργιος και η Πηνελία Ζαρκάδα 70 Ευρώ.

Ο Κωνσταντίνος και η Μαγδαληνή Καραγιάννη 30 Ευρώ.

Η οικογένεια Περικλή και Ιωάννας Πανάγου 100 Δολάρια.

Ο Γεώργιος και η Υβόννη Μάλλιου 150 Ευρώ.

Η οικογένεια Αθανασίου Π. Πανάγου 50 Δολάρια.

Η οικογένεια Παναγιώτας Πανάγου 50 Ευρώ.

Η Χρυσούλα Ιωάννου και παιδιά της 100 Ευρώ.

Ο Κωνσταντίνος και η Βασιλική Μαζιά 100 Δολάρια.

Η οικογένεια Νικολάου Κατσίφη 300 Δολάρια.

Ο Ανδρέας και η Ειρήνη Μπαλαφούτα 100 Ευρώ.

Η οικογένεια Θεοδώρου και Καλλιόπης Μπαλαφούτα 100 Ευρώ.

Η οικογένεια Αθανασίου και Αθηνάς Μπαλαφούτα 100 Ευρώ.

Η οικογένεια Ιωάννου και Λαμπρινής Μπαλαφούτα 100 Ευρώ.

Η οικογένεια Βασιλικής Γ. Κατσαούνη 100 Δολάρια

Η οικογένεια Ιωάννου Απ. Καραγιάννη 50 Δολάρια.

Η οικογένεια Αγαθής Σπανού 500 Δολάρια..

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε από τα βάθη της καρδιάς μας όλους τους Νεχωρίτες ντόπιους και μη, που παραβρέθηκαν στο γάμο μας τον Ιούλιο στο Νεχώρι:

Μας αγκαλιάσατε με την

αγάπη σας. Σας ευχαριστούμε για τη φιλοξενία σας, τις ευχές σας, τα δώρα σας, το μεράκι σας και όλη τη βοήθεια που προσφέρατε. Ιδιαίτερα ευχαριστήρια θα θέλαμε να στείλουμε επίσης στους γονείς μας Ανδρέα και Γεωργία Ασημακάκη για τη στοργή τους και για όλους τους κόπους τους έτσι ώστε να πραγματοποιηθεί ο γάμος μας με όλες τις παραδόσεις όπως ακριβώς θέλαμε.

Με την αγάπη μας
ΗΛΙΑΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΡΟΥΒΑΛΗ

ΤΡΟΧΑΙΟ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΛΑΘΑΣ

Σε τροχαίο ατύχημα που συνέβη αργά χθες το μεσημέρι στη Νεάπολη Αγρινίου και συγκεκριμένα στα Ρουσσείκα, όταν 30χρονος μοτοσυκλετιστής κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες έχασε τον έλεγχο του δικύκλου και, αφού σύρθηκε για μερικά μέτρα, συγκρούστηκε με ημιφορτηγό στη διασταύρωση των Ρουσσείκων. Ο άτυχος μοτοσυκλετιστής μεταφέρθηκε αμέσως στο Νοσοκομείο Αγρινίου. Δυστυχώς όμως ήταν ήδη αργά. Πρόκειται για τον Καλαθά Ιωάννη από το Νεοχώρι Ναυπακτίας, που διέμενε στο Αγρίνιο. Η κηδεία του άτυχου θα γίνει σήμερα Σάββατο στο Νεοχώρι στις 4μμ. (Πηγή www.e-nafpaktia.gr)

★ ★ ★

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών - Ναυπακτίας, αφού πληροφορήθηκε το θάνατο του χωριανού μας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΤΟΥΖΟΥ
εκ των ιδρυτών του Συλλόγου και κατ' επανάληψη Πρόεδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, λάτρη του χωριού, συνεδρίασε και αποφάσισε ομόφωνα:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου να παραστεί στην κηδεία του εκλιπόντος.

Να εκφράσει τα ειλικρινή συλλυπητήρια στους οικείους του.

Να καταθέσει στεφάνι στη σορό του εκλιπόντος, και να προσφέρει το ποσό των 50 Ευρώ στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας, στη μνήμη του.

Να δημοσιευθεί το παρόν στην εφημερίδα του Συλλόγου μας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡΗΓ.
ΝΤΟΥΖΟΣ

Κατά την εξόδιο ακολουθία ο Παύλος Βλάχος είπε τα ακόλουθα:

Εκ μέρους του Συλλόγου Νεοχωριτών Αθήνας απευθύνω το τελευταίο αντίο. Ο Δημήτριος Ντούζος γεννήθηκε στο Νεοχώρι Ναυπακτίας το 1914 από ευσεβείς γονείς. Νεώτατος έγινε

δάσκαλος και αφοσιώθηκε στο έργο της παιδείας.

Εκλεκτός εκπαιδευτικός εργάστηκε με πίστη και υπέρμετρο ζήλο στην υπόθεση της εκπαίδευσης. Για πάρα πολλά χρόνια υπηρέτησε στο πρότυπο σχολείο της Μαρασλείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας και αρκετά χρόνια ως διευθυντής του, όπου οι σπουδαστές της Ακαδημίας και αυριανοί δάσκαλοι έκαναν τις πρακτικές ασκήσεις τους με την καθοδήγησή του. Θαυμάσιος οικογενειάρχης δημιούργησαν με την αείμνηστη γυναίκα του Μαρία μια υπέροχη οικογένεια με τρία παιδιά, τρεις άξιους επισημόνες και εγγόνια Τα τελευταία είκοσι χρόνια έζησε αρμονικά με τη δεύτερη σύζυγό του Κα Σωτηρία Οικονόμου.

Ήταν καταξιωμένος συγγρα-

φέας πολλών επιστημονικών εκπαιδευτικών βιβλίων, αλλά και βιβλίων λαογραφικής ύλης και τοπικής ιστορίας. Στα συγγράμματά του συναντά κανείς τη μεθοδικότητα, τη σαφήνεια και αναλόγως τη λιρικότητα και την ευαίσθητη γραφή.

Ο Δημ Ντούζος ήταν λάτρης του τόπου του κι αυτό αποτυπώνεται στις πράξεις του, στη ζωή του και στα δύο βιβλία του, «Λαογραφικά Ναυπακτίας» και το «Νεχώρι το Καμάρι μας». Εκεί καταγράφει με περισσή επιμέλεια τη ζωή του χωριού μας, όταν ήταν συγκροτημένο χωριό με πολλούς κατοίκους, τα ήθη και έθιμα. Διασώζει ένα πλούσιο τοπικό λεξιλόγιο από περισσότερες από 400 λέξεις, πληθώρα παροιμιών και αξιόλογη συλλογή τοπικών δημοτικών τραγουδιών από το θησαυρό της λαϊκής μούσας. Δεν ξεχνούσε το χωριό του, το επισκεπτόταν συχνά μέχρι το περσινό καλοκαίρι και συμμετείχε ενεργά στις προσπάθειες για την καλύτερησή του.

Πρωτοστάτησε στη δημιουργία του Συλλόγου Νεοχωριτών στην Αθήνα το 1950, διατέλεσε πρόεδρος του Δ. Σ. για αρκετά χρόνια και ήταν πάντα παρών σε όλες τις δραστηριότητες και εκδηλώσεις του συλλόγου. Ήταν πολύπλευρη προσωπικότητα ήπιος, αλλά αποφασιστικός χαρακτήρας, προσηνής, πρoός, καλός χριστιανός και πάντα με το χαμόγελο. Με το επιβλητικό του ανάστημα και την πνευματική του ακτινοβολία δημιουργούσε πάντα ευχάριστη ατμόσφαιρα και προκαλούσε την εκτίμηση και το σεβασμό.

Στη Νεοχωρίτικη κοινωνία

Η Γιάννα να πετάχτηκε απότομα από το στρώμα της.

– Πω, πω, μισ’ μέριασα! είπε...Πότε θα φτάσω κι πότε θα βοδώσω, να μάσω τσι δ’λειές ζιμ;

Το είχε τα πάει στο Παλιονέχωρο, για ν’ αποτελειώσει στο χωράφι κάποιες μικροδουλειές, που της είχαν απομείνει κι έπρεπε να σηκωθεί «νυχτούλια», να φτάσει νωρίς στο Παλιονέχωρο, για να έχει χρόνο, να τελειώσει τις δουλειές της.

Νόμισε, πως άργησε, να σηκωθεί, γι’ αυτό πετάχτηκε αλαφιασμένη.

Σηκώθηκε βιαστικά, βγήκε στην κρεβάτα, για να ιδεί «τι καιρός λαλεί» και να νιφτεί.

Κοίταξε τον ουρανό.

Της χαμογέλασε ολογάλανος με τα μύρια τόσα αστεράκια του.

Η Πούλια, σαν τα κλωσόπουλα που τσιμπολογούν στο «νοβαρό», μεσουρανούσε.

Κοινωνικά

αφήνει με το θάνατό του κενό, αλλά και σημαντικό έργο και παρακαταθήκες.

Σεβαστέ και Αγαπντέ Συγχωριανέ, Φίλε, Δάσκαλε, από αύριο θα αναπαύεσαι στο χωριό που τόσο αγάπησες. Αιώνια η μνήμη σου.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Το παρακάτω ποίημα «Αφιερωμένο στον Δημήτριο Ντούζο απ’ τα παιδιά του, τα εγγόνια του και τα δισέγγονά του» απήγειλε η εγγονή του, Μαρία Χατζηνικολάου.

Ήσουν αζίος πατέρας
αζίος γονιός,
μεσ’ στην κοινωνία πρώτος
και αγαπνός,
σύζυγος σωστός.

Είχες νηικές αξίες
μας τις δίδαξες,
έκανες πολλές θυσίες
δε μας πίκρανες.

Είχες τόσα ιδανικά,
που τα πίστευες,
και μας έμαθες πολλά
τίποτα δε ζήτησες.

Η τρυφερή σου η καρδιά
εξεχώριζε,
έδινες τόσα πολλά
το κακό δε γνώριζες.

Πρώτος ήσουν στο σπίτι
στην πατρίδα σου,
και στην κοινωνία όλη
στη ζωή την ίδια σου.

Ήσουν να κοιμηθείς
στον παράδεισο,
και εκεί θα ξεχωρίσεις
μακριά απ’ τ’ άδικο.

Μεσ’ στο σύμπαν θα υπάρχεις
και δεν θα καθείς,
ο Θεός θα σε προσέχει
στην καινούργια σου ζωή.

**ΚΙΚΗ ΝΤΟΥΖΟΥ -
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ**

Σ. παιδίατρος - σικουργός

☆☆☆

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ

Έφυγε για το μεγάλο ταξίδι ο γείτονάς μου ο Σταύρος Αντ. Μασγάλας πλήρης ημερών, όπως συνήθως λέμε για ανθρώπους από κάποια ηλικία

Ο Αυγερινός, «τρεις φ’κέντρες» πάνω απ’ τον Κοκκινιά περίμενε την άφιξη της Χαραυγής, να σβήσει το λυχνάρι του.

Ήρθε η καρδιά της Γιάννα να στη θέση της.

– Είναι ακόμα νύχτα, μουρμούρισε ευχαριστήμενη. Και ο καιρός; ό,τι χρειάζεται για δρόμο κι για δ’λειά.

Έλυσε το μαντήλι της, έριξε τις ακλακίδες του στις πλάτες της, γέμισε το τσουκάλι με νερό απ’ τη βαρέλα, έπλυνε τα χέρια της κι έριξε μπόλικο στο πρόσωπό της, για να ξαγρυπνήσει.

Έστρωσε τα αργυρόχρωμα τσουλούφια της, που ‘πέσαν μπροστά στο πρόσωπο, τα έπιασε καλά καλά με τα υπόλοιπα μαλλιά της,

και πάνω. Κι έτσι το χωριό μας έγινε φωκότερο και σε αριθμό και ποιότητα. Ο Σταύρος από την παιδική του ηλικία υπήρξε κοινωνικός αγωνιστής μέσα στις αντιξοές και τραγικές συνθήκες των δεκαετιών 1940και 1950 με πολέμους, εκπατρισμούς, εμφύλιες συγκρούσεις, ανέχεια, στερήσεις και ποικίλες ταλαιπωρίες.

Ήταν στη γενιά, που σήκωσε τα βάρη και τις συνέπειες όλων των δυσμενών καταστάσεων και άντεξε. Όταν ήμασταν ανταρτοπληκτοι στη Ναύπακτο και παρά το ζοφερό κλίμα, παντρεύτηκε την αγαπημένη του Μαρία μη δειλιάζοντας μπρος στις μύριες δυσκολίες, που τους περίμεναν. Και δημιούργησαν μια μεγάλη θαυμάσια οικογένεια από παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα και υπέροχους χρήσιμους ανθρώπους.

Ο Σταύρος σαν χαρακτήρας ήταν ένας χαρούμενος άνθρωπος, ευχάριστος, ετοιμόδολος, ήρεμος, αεικίνητος, εξυπηρετικός, καλός γείτονας, καλός χωριανός και καλός χριστιανός. Πρόθυμος να βοηθήσει παντού, όπου υπήρχε ανάγκη σε άτομα και στη κοινότητα.

Ήταν πολλά χρόνια ταχυδρόμος και κοινοτικός σύμβουλος και εξυπηρέτησε πολλαπλές ανάγκες των χωριανών. Διέθετε πηγαίο χιούμορ και τον θαύμαζα στο τραγούδι: «ποιός είν αζίος και γρήγορος».Είχε την ικανότητα και τη διάθεση να αυτοσαρκάζεται.

Όταν έφταναν στο χωριό, ο Σταύρος κι η Μαρία ήταν οι πρώτοι άνθρωποι, που με καλωσόριζαν καθώς πάκαρα στον «κίπο». Θα μας λείψει η φυσική παρουσία του Σταύρου Μασγάλα. Αιώνια η μνήμη του.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Ιστορίες παλιές

Η Γιάννα να και ο...βρουκόλακας

έδεσε το μαντήλι της και μπήκε πάλι μες το σπίτι.

Απέναντι ακριβώς από την είσοδο, στην άλλη άκρη του μεγάλου διαδρόμου ήταν η μπαλκονόπορτα και πάνω απ’ αυτή κρεμόταν το εικονοστάσι με τους αγίους του σπιτιού, τα στέφανα της Γιάννα να και τη σβηστή πολύχρωμη καντήλα.

Η Γιάννα να στάθηκε αποκάτω με πίστη και με φόβο, έκαμε βαθιά μετάνοια, ακουμπώντας το δεξί της χέρι στα σανίδια του πατώματος και σταυροκοπήθηκε.

Ένα σταυρό για τα παιδιά της, που ήταν «καπεταναίοι» μακριά από το σπίτι, δεύτερο για το Γιάννο της, που παράδερνε χρόνια στην Αμερική και τρίτο και στερνό για λόγου της.

Ύστερα μάζεψε τα τσιόλια της, έφαγε ορθή, δύο τρεις χαπιές ψωμί, για να σταθεί στα πόδια της, φόρεσε τη σεγκούνια της, έκοψε στον ώμο στο σακούλι με τις προμήθειες της μέρας, το δίπλωσε μέσα στη σεγκούνια της, που την παρδαλή τριχιά, που ζώθηκε. Βγαίνοντας από το σπίτι, έμπηξε στην τριχιά το τσεκούρι της, έκαμε το σταυρό της και βγήκε στο σοκάκι.

Το χωριό κοιμότανε ακόμη. Ησυχία βασιλεύε παντού. Κάποια τριζόνια μοναχά έτριζαν στις τρύπες τους.

Πήρε τον ανήφορο.

Τη σιγαλιά της νύχτας διέκοψε ο κόκοράς της κυρα – Λένης, που κείνη τη στιγμή μετρούσε αλάθευτα τις ώρες.

Λίγο πιο πάνω την αλύχτησε η Κανέλλα του μπάρμπα – Γιώργη, καθώς περνούσε έξω απ’ την αυλόπορτά του.

Έφθασε στο χοροστάσι.

Δεν πήγε «απ’ τ’ μέση». «Πέρασε χαμπλά», από της Θύμναινας, όπως έκανε κάθε φορά, που περνούσε μέρα από την πλατεία κι η αγορά ήταν γιομάτη άντρες. Τώρα, που ήταν αδειανή, κράτησε τη συνήθειά της.

Πέρασε του Ταμπούρη το πουνάρι και τράβηξε για την «Κρανιά».

Τώρα άρχισε να σκέπτεται: «πώς θα διαβώ, απ’ το «Κ’λούρ»; Και μόνο η σκέψη τής έφερε μεγάλο πανικό. Βράδυνε το βήμα της και επιστράτευσε όλες τις αισθήσεις της, για να εντοπίσει τυχόν...κινδύνους.

Έραξε στην «Κρανιά». Εκεί σταμάτησε απότομα. Λίγο πιο πάνω από το σταυροδόμο, πάνω ακριβώς απ’ το Μπουφαίικο το σπίτι, ένα μαύρο πράμα αναδευόταν μες το δρόμο.

Έτεινε τη ματιά της, για να ιδεί καλύτερα.

Μάταια όμως. Ο ίσκιος της Βλαχαϊκής καρυδιάς έπεφτε βαρύς στο δρόμο και δεν άφηνε να ιδεί καθαρά κανείς μες στην αστρο-

φεγγιά.

Κοίταξε πιο προσεκτικά.

Αυτό το πράμα κινιόταν δεξιά κι αριστερά, παραπατούσε, έπεφτε και σηκωνόταν.

Το αίμα της πάγωσε στις φλέβες της και η καρδιά της χτυπούσε τόσο δυνατά, λες κι ήθελε να πεταχτεί από το στέρνο της.

«Βρουκόλακας θα ‘ναι! σκέφτηκε. Κάποιος αποθαμένος βγήκε από το μνήμα του και τώρα, που χαράζει, πάει να τρυπώσει πάλι».

– Πίσω μου σ’ έχω ‘Γιούδα, ξόρκισε μέσα από τα δόντια κι έκαμε το σταυρό της.

Μα ο βρουκόλακας εκεί, της έφραζε το δρόμο.

Να γυρίσει πίσω; Ήταν αδύνατο. Στο Παλιονέχωρο την καρτερούσε το χωράφι.

Από πού όμως να διαβεί; Ξανάκανε το σταυρό της λέγοντας:

– «Ιησούς Χριστός νικά κι όλα τα κακά σκορπά», περιμένοντας να φύγει το εξωτικό.

Τίποτα όμως ο «Όξω από δω». Εκεί στη μέση του μονοπατιού.

«Τρεις κι η ζαβορλιά», σκέφτηκε και ματασταυροκοπήθηκε, λέγοντας όσα ξόρκια ήξερε για την περίπτωση.

Μα ο «βρουκόλακας» δεν έπαιρνε απ’ αυτά ούτ’ έλεγε να παραμερίσει, αδειάζοντας το δρόμο.

Η Γιάννα να δεν μπορούσε να περιμένει άλλο. Οπλίστηκε με όσο θάρρος της απόμεινε, τράβηξε το τσεκούρι από τη μέση της, το ύψωσε απειλητικά και φώναξε αποφασιστικά και δυνατά όσο μπορούσε.

– Ή θα με φας ή θα σε φάω απόψε, δαίμονα, και όρμησε κατά του ξωτικού, ανεβαινοντας τρέχοντας τα δύο τρία σκαλοπάτια του μονοπατιού.

– Ισὺ εἰσι, Πανα ἰοῦ; ακούστηκε απ’ τη μεριά του «ξωτικού».

Ακούγοντας το όνομα

της η Γιάννα να, έκοψε την ορμή της και σταμάτησε την επίθεση.

Σαν γνώριμη της φάνηκε η φωνή.

– Ιγὼ εἰμι., Ιγὼ., είπε. Ισὺ ποῖα εἰσι;

– Δε μη γνώρ’σεις, μανούλα μ’; Η Τσ’ τούρινα είμι.

– Κι πού πας νυχτιάτικα, αρέ βρουκόλακα;

– Στ’ν Κατιρίνη μ’ πάω...

– Κι τέτοια ώρα; Σι καλό σ’!...

– Τι ώρα είναι; Δεν ξ’ μέρουσι ακόμα;

– Τα παράωρα είναι!...

– Νύχτα είναι ακόμα, μανά μ’;

– Νύχτα κι σκουτάδ’...

– Τι να κάω, μανούλα μ’;...Άμα ζεις ούλη τ’ ζωή σ’ στα σκοτάδια, πού να καταλάβ’ς πότε ν’ χτώνει κι πότε ξ’ μερώνει. Βόηθα μ’, πιδάκι μ’, να ματαπάω στο τσόλι μ’, όσο να ξ’μιρώσει.

Τι είχε συμβεί.

Η γριά – Φτερούγαινα, η Τσ’ τούρινα όπως την έλεγαν, είχε στραβωθεί στα τελευταία χρόνια της ζωής της. Είχε όμως συνηθίσει, μετρώντας τα βήματά της, να πηγαίνει στην κόρη της, την παπαδιά.

Εκείνη τη νύχτα, αφού χόρτασε η γριά τον ύπνο, ποιος ξέρει από πότε κοιμόταν, της φάνηκε πως ξημέρωσε. Σηκώθηκε λοιπόν, να πάει στην κόρη της.

Όταν έφτασε στο σταυροδόμο, πώς έκαμε; και λάθρε στον υπολογισμό της κι’ αντί να στρίψει αριστερά προς τα Παπουτσαίικα, τράβηξε ίσια για την Παναΐα.

Εκεί κατάλαβε, πως δεν επήγαινε καλά και στάθηκε.

Εκεί τη βρήκε η Γιάννα να και συνέβησαν τα όσα περιγράψαμε.

Η Γιάννα να βοήθησε τη γριά να πάει στο σπίτι της, να συνεχίσει τον ύπνο της και ύστερα τράβηξε για το Παλιονέχωρο. Ατρόμητη τώρα πέρασε το «Κ’λούρ», γιατί όπως έλεγε από τότε κι ύστερα:

«Ο άνθρωπος δεν κιντ’νέυει απ’ τ’ς αποθαμέν’ς, αλλά απ’ τ’ς ζωντανούς».

Ο Πλούταρχος για τα δάνεια

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

στωτικές κάρτες, το περίφημο πλαστικό χρήμα. Άκουγες την κυρία να λέει: μου άρεσε αυτό το φόρεμα πάρα πολύ, αλλά ήταν πολύ ακριβό για μένα, δε βαριέσαι όμως το πήρα και το έριξα στην κάρτα –λες κι η κάρτα ήταν δωρεάν-.

Ο Πλούταρχος κάνει ένα παραλληλισμό «Αν κάποιος πέσει μες τη λάσπη, πρέπει ή να σηκωθεί αμέσως, ή να μείνει ακίνητος. Αν στριφογυρνάει και κυλιέται μαζεύει επάνω του ακόμη περισσότερη βρομιά. Αντιστοίχως και οι οφειλέτες, δανειζόμενοι από τον ένα για να πληρώσουν τον άλλον και μετακυλίωντας τα χρέη τους, φορτώνονται όλο και περισσότερους τόκους και δυσχεραίνουν όλο και περισσότερο τη θέση τους».

Ο Πλούταρχος λέει και κάτι σοφό και πρακτικό: Όταν δανείζεσαι εκτός από τα βάρη που φορτώνεσαι, χάνεις και την ξενοιασιά σου, που είναι το μόνο σημείο, που υπερέχει ο φτωχός από τον πλούσιο.

Πολύ παραστατικά ο Πλούταρχος αναπτύσσει το θέμα του δανεισμού, που και στην εποχή του φαίνεται αποτελούσε κοινωνικό πρόβλημα, και με επιχειρήματα και χαρακτηρισμούς προσπαθεί να αποτρέψει τους ανθρώπους να δανειζονται αλόγιστα και επιπόλαια ενώ παράλληλα καυτηριάζει την αναληψία και απληστία των πιστωτών.

Σημείωση: Οι περικοπές εντός των εισαγωγικών είναι από το κείμενο της μετάφρασης του αναφερθέντος βιβλίου.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Η ΝΥΦΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΥΦΗ

Γάμος στο Νεοχώρι! Σίγουρα θα περάσουν ωραία όσοι παρευρεθούν στο γάμο της Γιώτας Ασημακάκη, το Σάββατο το βράδυ, σκέφτηκα! Αμ, δε!

Ο γάμος δεν ήταν μόνο το Σάββατο. Οι καλεσμένοι πέρασαν ωραία και την Τετάρτη και την Πέμπτη και την Παρασκευή και το Σάββατο!

Ευτυχώς μπόρεσα να είμαι κι εγώ στο γάμο, μια από τις νύφες που έχει το Νεοχώρι, λόγω καταγωγής του συζύγου μου και πραγματικά η εμπειρία όλων αυτών των ημερών θα μου μείνει αξέχαστη.

Έφτασα Τρίτη μεσημέρι στο Νεοχώρι, όχι γιατί ήξερα πως είναι ένας παραδοσιακός γάμος, αλλά ταξίδευα πρώτη φορά στο χωριό μόνη με τα δύο μικρά παιδιά μου και δεν ήξερα τις δυσκολίες που τυχόν θα συναντούσα. Καλό θα ήταν, λοιπόν, να είχα αρκετό χρόνο στη διάθεσή μου.

Το καλωσόρισμα της νύφης έγινε από τον πατέρα Νίκο, που με βρήκε στο δρόμο και με οδήγησε στο χωριό. Τόσες στροφές, τόσες διασταυρώσεις, δεν ήμουν καθόλου σίγουρη πως πήγαίνα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Την Τρίτη το απόγευμα, εκεί που αγνάντευα τα βουνά από το μπαλκόνι, να 'σου βλέπω τρία παιδιά μπροστά στο δρομάκι της αυλόπορτας. Κρατούσαν ένα στολισμένο με λουλούδια και ωραία σκαλισμένο ξύλινο παγούρι και ένα γεμάτο καλάθι. Κι ενώ τους κοιτούσα σκεφτόμουν πως οι γιοί μου θα είχαν παρείτσα να παίξουν. Τα παιδιά αυτά μπήκαν στην αυλή του σπιτιού και μου πρόσφεραν ένα μεταξωτό σακουλάκι!

«Τι είναι αυτό;» ρώτησα

«Με αυτό σας προσκαλούμε στο γάμο της Γιώτας και πρέπει να γυρίσουμε όλα τα σπίτια του χωριού. Γεια σας!» μου απάντησε ο νεαρός.

Τι ωραία πρόσκληση! Γαρυφαλάκια με κουφέτα!

Το βραδάκι, που ανέβηκα στην πλατεία, ήρθαν τα επόμενα καλωσορίσματα. Όλος ο κόσμος φιλόξενος και κα-

λοδιάθετος. Με κέρασαν και τσιπουράκι με χαρά!

Από τις κυρίες του χωριού ενημερώθηκα πως την άλλη μέρα την Τετάρτη θα ετοιμάζαμε τα προζύμια για τις κουλούρες της νύφης. Και να η σκάφη, και εκεί που ανησυχούσα πως τα παιδιά μου δε θα είχαν παρέα να παίξουν, να' σου αντίκρισα καμιά εικοσαριά παιδιά μπροστά στη σκάφη να ανακατεύουν το αλεύρι με το νερό!!! Τι ομορφιά, τι κόσμος μαζεμένος στην αυλή του κ. Μπαλαφούτα, τι χαρά μεγάλη! Και τα παιδιά μου να συμμετέχουν σε όλη αυτή την πανδαισία!

Εκεί γνώρισα και τους γονείς της νύφης. Νέοι, καλοδιάθετοι και ανοιχτόκαρδοι! Τι κέρασματα, τι γλυκίσματα ακολούθησαν! Στο τέλος παρακαλώ πληρωθήκαμε κιόλας. Εδώ στο Νεοχώρι, ο πατέρας της νύφης κερνά χρήματα τα παιδιά, που συμμετέχουν στα προζύμια! Η συνέχεια στην πλατεία. Η νύφη ξεκίνησε το χορό και το γλέντι άναψε!

«Αύριο το πρωί μην ξεχάσεις να φέρεις την τριχιά», μου είπε η κα Βλάχου – νύφη στο χωριό.

Τριχιά!!! Με τριχιά κουβαλούσε η γιαγιά μου – μητέρα του πατέρα μου – στην Καστάνια Πωγωνίου, κλαρί για τα γίδια της. Τι την θέλω εγώ την τριχιά; Για αστείο το είπα, σκέφτηκα. Για να θυμηθούμε παλιές συνήθειες του χωριού. Αμ δε! Τα είχα στο άλλο πρωί, όταν είδα όλες τις γυναίκες του χωριού, νύφες και κόρες, να κρατούν από μια τριχιά η κάθε μία. Αλλά δε φορούσαν άσπρα τσεμπέρια, όπως η γιαγιά μου, αλλά μοντέρνα καπελάκια και φυσικά γυαλιά ηλίου.

Εκεί που ξεκινήσαμε, περίπου πενήντα γυναίκες για να κόψουμε ξύλα, σκεφτόμουν: «δεν πήρα νερό μαζί μου και ποιος ξέρει πόσο θα περπατήσουμε στα βουνά και ποιος θα κόψει τα ξύλα; Ευτυχώς έχω καλή παρέα και η ώρα θα περάσει ευχάριστα». Ήταν από τα πιο όμορφα πρωινά μου. Περπάτησα πολύ λίγο, ξεμουδιάσα αρκετά και, αφού φτάσαμε σε ένα λόφο, να' σου ξανά τα κέρασματα! Δροσερό νερό, γλυκίσματα, λουκουμάκια, αναψυκτικά! Το πρωινό μας ήταν έτοιμο, τα ξύλα κομμένα και το μόνο «κουραστικό» που κάναμε, ήταν να ζαλωθούμε με την τριχιά τρία ξυλάκια, για το καλό του εθίμου! Έμαθα και πως δένουν την τριχιά, μπορεί να μου χρειαστεί κάποτε, ποτέ δεν ξέρεις!

Εκεί που απολάμβανα το γλυκάκι μου, βλέπω από πάνω μου μια κυρία, σίγουρα θα ήταν κόρη στο χωριό, να κόβει ένα έλατο! Το φλάμπουρο της νύφης! Το φλάμπουρο του γάμου! Να που αξιόθηκα στα «άντα μου» να μάθω και να δω πως στολίζουν το φλάμπουρο της νύ-

φης. Ένα έλατο γεμάτο με λουλούδια, μήλα, ρόδια και μια ωραία μαντίλα! Τι συμβολίζει, άραγε, η μαντίλα που κρέμασαν; Πολύ θα ήθελα να μάθω. Όχι μόνο εγώ, αλλά όλες οι κυρίες που αναρωτιόμασταν εκείνη τη μέρα. Ίσως, πως η ευημερία ενός γάμου οφείλεται στη νύφη;

Η επιστροφή από το βουνό ήταν κι αυτή συναρπαστική. Μπροστά το φλάμπουρο, πίσω οι γυναίκες ζαλωμένες με τα ξύλα, επιστρέψαμε στην πλατεία τραγουδώντας νυφιάτικα τραγούδια. Μερικοί άντρες, καθισμένοι αραχτοί στα καφενεία, μας καμάρωναν και σχολίαζαν κιόλας. «Σιγά τα πολλά ξύλα που κουβαλήσατε!»

Όταν φτάσαμε στην πλατεία, μοσχομύριζε κρεμμυδιλά. Μάλιστα! Οι υπόλοιπες γυναίκες, που δεν ήρθαν για τα ξύλα, καθάριζαν κρεμμύδια σε μια άκρη της πλατείας.

Το φλάμπουρο κρεμάστηκε στο μπαλκόνι του σπιτιού της νύφης, οι ευχές έδιναν και έπαιρναν, ρίξαμε κλαδιά από το έλατο στα κεραμίδια του σπιτιού και εκεί, που σκεφτόμουν πως τελειώσαμε, άκουσα: «Φαγητό, όλοι στην πλατεία».

Όταν κατέβαινα για το σπίτι, είδα μεγάλα καζάνια, πολλά ξύλα και κάποιους χωριανούς να ετοιμάζουν το φαγητό. Κι εγώ νόμιζα πως όλη τη δουλειά θα την κάνουν μόνο οι γυναίκες! Έπεσα έξω! Να γιατί χρειάζονταν τα ξύλα! Να γιατί το φαγητό ήταν τόσο νόστιμο! Να γιατί οι γιοί μου έφαγαν τόσο πολύ το μεσημέρι εκείνο. Και την άλλη μέρα, και άλλη μέρα...

Το Σάββατο το απόγευμα περιμέναμε όλοι τη νύφη να ξεπροβάλει στην πλατεία, με τον πατέρα της να την κρατάει αγκαζέ. Οι συγγενείς ακολουθούσαν, τα όργανα έπαιζαν τραγούδια γάμου και όλοι συνοδεύσαμε τη νύφη στην εκκλησία.

Το μυστήριο ήταν γεμάτο ευχές, ευλογίες και νουθεσίες. Ο πάτερ Νίκος με μια σεμνή και ουσιαστική ομιλία προς τους νεόνυμφους ολοκλήρωσε. Έξω το ρύζι έπεφτε βροχή.

Στο τραπέζι των νεόνυμφων θαύμασα τις κουλούρες και τα γλυκίσματα. Ακόμα και το πλατάνι της πλατείας ήταν στολισμένο νυφιάτικα. Οι νιόπαντροι έκοψαν την τούρτα και το γλέντι άρχισε. Τόσος πολύς κόσμος, τόσο άρτια οργάνωση, τόσο νόστιμο στιφάδο, ψητά, πίτες ... Αυτό ήταν στην κυριολεξία γαμήλιο τραπέζι! Όσο για το γλέντι κράτησε μέχρι πρωίας!

Η νύφη από γάμο, εύχεται ολόψυχα στη νύφη και στο γαμπρό «Βίον Ανθόσπαρτον!» Τους ευχαριστώ πολύ για την αξέχαστη αυτή εμπειρία.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΠΟΥΡΑ-ΓΙΑΝΝΑΡΗ

ΘΥΜΗΣΕΣ

Η Βάσω Κουβελά μας έστειλε το παρακάτω ποίημά της »ΘΥΜΗΣΕΣ« με το οποίο συμμετείχε στον 1ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό - Κληροδότημα Νανά Κοντού 2010» της Ένωσης Σμυρναίων - Μικρασιατών Β.Ε.

Κι ήρθες ξανά... μεσ' απ' τις σελίδες...

Να μου θυμήσεις χρόνια δύσκολα και πονεμένα.

Όταν τα δάκρυα είχαν στερέψει πια

κι όταν η ξενιτιά μας είχε φάει τα σωθικά!!!

Και σιάθηκες εκεί, στο υγρό πάρκο,

όρθιος, μ' ένα βιβλίο στο χέρι.

Ζεστιάθηκα με το φωτεινό χαμόγελό σου.

- »Θυμάσαι;« μου είπες, »εκείνα τα πείρινα χρόνια;«

Κι έμοιαζες σαν ένας μικρός Αη Δημήτρης - καλέ μου -

μέσα στη μοναξιά του Οκτώβρη,

που τρέχοντας με το γοργόπτερο αλόγο σου,

και με τη ρομφαία της αγάπης στο χέρι

ήρθες να νικήσεις τους εχθρούς,

το χρόνο... τη λήθη...

- Θυμάμαι, θυμάμαι, σου είπα... τον πόνο,

τον ξεριζωμό, τη στέρση και τον κατατρεγμό.

Καλύτερα είναι να ξεχνώ, να μην πονώ...

- »Κι όμως« μου είπες: »παιδί μου η θύμηση,

είναι ένα τον χρόνον φυλαχτό.

Όχι στη λήθη και στην ανυπαρξία των καιρών».

Και γέμισε πάλι το είναι μου,

από φως, ομορφιά κι αγάπη.

Μοσχομύρισαν γιασεμιά γύρω μου.

Κι εγώ, κάθισα στο νοτισμένο παγκάκι,

για να διαβάσω το νέο σου βιβλίο.

»Φυλλομετρώντας τις θαμπές σελίδες του χρόνου»,

- έγραφες - »ζει μέσα μας άσβεστη η αγάπη

για μια αλησμόνητη πατρίδα».

Και με ιδιόχειρη αφιέρωση

»για να θυμάσαι πάντα τα χρόνια εκείνα».

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΜΗΤΡΩΟ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ

Από το "Μητρώο Αρρένων" (γενεαλογικό δένδρο) του αείμνηστου Δημητρίου Ντούζου, που δημοσιεύουμε σε συνέχειες:

Μάρρος ή Ρίζος	Δημ.	1801
Μάρρος	Ιωάν.	1838
»	Γεωρ.	1843
»	Φωτ.	1845
»	Βασ.	Ιωάν. (Πούλιας)
»	Νικ.	Φωτ. (Χανίς)
»	Κων.	Ιωάν.
»	Γεώρ.	Φωτ.
»	Δημ.	Δημ.
»	Ιωάν.	Κων.
»	Κων.	Βασ.
»	Φωτ.	Γεωρ. (ιατρός)
»	Κων.	Αναστ.
»	Γεώρ.	Νικ.
Μαρούδας	Ιωάν.	Δημ. (Μαρδογιαννακός)
»	Βασ.	Κων.
»	Φωτ.	Κων.
»	Αντ.	Κων.
»	Αποσ.	Νικ. (αξιωματικός)
»	Κων.	Βασ.
»	Χρ.	»
»	Αποσ.	Ιωαν.
»	Δημ.	»
»	Ιωαν.	Φωτ.
»	Κων.	Αντ.
»	Ιωαν.	»
»	Σπυρ.	Ιωαν.
»	Ιωάν.	Βασ.
»	Σωτ.	Αντ.
»	Ευαγ.	»
Μαογάλας	Κώνστας Χρ.	1857
»	Αντ.	»
»	Χρ.	Κων.
»	Αντ.	»
»	Κων.	Αντ.
»	Χρ.	»
»	Νικ.	»
»	Αντώνιος Χρ.	1913
»	Θωμάς Ν.	-
»	αδελφ. Ν.	-
»	Ιωάννης Αντ.	1915

(Συνεχίζεται)

ΝΕΧΩΡΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Σε γνωρίζουμε απ' την όψη, απ' του Ευήνου τη ροή, σε γνωρίζουμε απ' την κόψη την Καρφοπεταλοκορφή.

Είσαι απ' τα ονειρεμένα τα χωριά τα ορεινά, και εδώ μα και στα ξένα ήλιος είσαι στην καρδιά.

Πάντα κραταιά οδηγούσες των συγχωριανών ψυχή κι αγαπώντας σε, εξυμνούσες τα ιερόσια στην ζωή.

Δεν υπήρξε ως τώρα μέρα που να νιώσεις λησμονιά σε αυτήν εδώ την σφαίρα Ω!.. Νεχώρι... ωσαννά!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦ. ΜΑΝΤΗΣ

ΔΥΣΛΕΞΙΑ

Η δυσλεξία είναι μια ειδική δυσκολία νευρολογικής αιτιολογίας. Έχει νευροβιολογική και γενετική προέλευση και μπορεί να αντιμετωπιστεί με επιτυχία.

Ένα 15%-20% των παιδιών δυσλειτουργεί κατά τον έναν ή άλλο τρόπο στο σχολείο λόγω ατελούς ανάπτυξης των γλωσσικών δομών, δηλαδή της άρθρωσης, της σύνταξης κτλ. Το 80% περίπου των παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες έχει ειδική δυσκολία στην ανάγνωση.

Η δυσλεξία είναι αρκετά πιο συχνή στα αγόρια, όταν όμως τη συναντάμε στα κορίτσια έχει κάποια πιο έντονα συμπτώματα. Αν το παιδί διαγνωστεί νωρίς και με σαφήνεια και μπορέσει να πάρει στο νηπιαγωγείο και στην πρώτη τάξη του Δημοτικού αποτελεσματική φωνολογική βοήθεια, θα έχει πολύ λιγότερα προβλήματα από ό,τι αν η δυσκολία του περάσει απαρατήρητη ως την Γ' Δημοτικού.

Ο παιδίατρος οφείλει να είναι ευαισθητοποιημένος και να παίξει ένα σημαντικό ρόλο. Αρχίζοντας από την προσχολική ηλικία επισημαίνονται προβλήματα στο λόγο και στην πράξη. Τα παιδιά, που αργούν πολύ να μιλήσουν, που δεν μαθαίνουν εύκολα καινούργιες λέξεις, που δεν έχουν καλή άρθρωση, κάνουν συνέχεια αναγραμματισμούς, δεν μαθαίνουν τραγουδάκια, δεν θυμούνται τις οδηγίες, που τους δίνουμε, δεν μπορούν να διηγηθούν μια μικρή ιστοριούλα, πέφτουν συνέχεια ή έχουν κακή σχέση με τα αντικείμενα γενικώς, δεν μπορούν να κρατήσουν το μολύβι, να αντιγράψουν πολύ απλά σχήματα κ.ο.κ. πρέπει να προσεχθούν.

Αργότερα ως περίπου την Δ' Δημοτικού δεν μπορούν να συσχετίσουν τα γράμματα με τους ήχους τους, δεν αποκωδικοποιούν απλές ενσειρά λέξεις, που δεν συνιστούν δηλαδή πρόταση, δεν συλλαβίζουν εύκολα, η ανάγνωσή τους έχει πολλά λάθη, υποκαταστάσεις, αναστροφές ή αντικαταστάσεις λέξεων, παραλείψεις λέξεων, αδυναμία ανάκλησης των προσήμων στην αριθμητική, κακή οργάνωση στο χρόνο τους, μεγάλη δυσφορία και άρνηση για το σχολείο.

Από περίπου την Δ' Δημοτικού ως το τέλος του Γυμνασίου αρχίζει να φαίνεται η σημαντική υστέρηση ως προς τη σχολική τους ηλικία. Έπονται περίπου 2-3 χρόνια της σχολικής τους ηλικίας. Αποφεύγουν να διαβάσουν δυνατά, αρνούνται να γράψουν, δεν έχουν τη δυνατότητα να γράψουν έκθεση, δεν θυμούνται τι άκουσαν, δεν καταλαβαίνουν τα προβλήματα της αριθμητικής, δεν αντιλαμβάνονται εύκολα την ετυμολογία, τα αστεία, τις παροιμίες, έχουν πρόβλημα στην αναδιήγηση κ.ο.κ.

Αυτά τα παιδιά μπορούν να έχουν σχολικό / πανεπιστημιακό μέλλον εάν το σύνολο των συμπτωμάτων διαγνωστεί και εκτιμηθεί σωστά και

εάν η παρέμβαση είναι κατάλληλη.

Ποτέ κανένας μας δεν μπορεί να καταλάβει πόσο ακριβώς προσπαθεί ένα δυσλεκτικό παιδί. Συχνά αντιδρούν εστιάζοντας στην λεπτομέρεια, γίνονται τελειοθηρικά, δεν προλαβαίνουν και γεμίζουν συναισθήματα ανεπάρκειας. Αυτά μπορεί να ενισχύονται από μία νευροκινητική ανωριμότητα, που τα κάνει συχνά να μην τα καταφέρνουν στα αθλήματα ή στις κοινωνικές συναστροφές, γιατί έχουν δυσκολία να επανέλθουν άνετα σε έναν διάλογο και μπορεί να τραυλίζουν για κάποιο διάστημα.

Τα συμπτώματα αρχίζουν να φαίνονται έντονα, όταν

φανεί η αργοπορία στο σχολείο. Συνήθως στην ηλικία των δέκα ετών. Στην εφηβεία τα συμπτώματα επιτείνονται, οι γονείς εισπράττουν ακέραιο σχεδόν το θυμό, που οι δυσλεκτικοί έφηβοι, έχουν για το σχολείο, τους θεσμούς και την κοινωνία.

Εάν η οικογένεια και το σχολείο καθοδηγηθούν σωστά μπορούν να στηρίξουν το παιδί. Αρκεί μόνο να κατανοήσουν ότι δεν είναι τεμπέλης ή ψεύτης, να ενισχύουν και να επιβραβεύουν τις δυνατότητές του και όχι να εστιάζουν στις αδυναμίες του.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ**
(Καθ. Αγγλικών)

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

(Από τη «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΔΕΛΓΑΣ»)

Ο Αριστοτέλης είπε: «Ο Θεός και η φύσις, ουδέν μάτην ποιούσι». Κάθε πράγμα έχει και το σκοπό του. Η λέξη «τέλος» σημαίνει σκοπός. Ανέπτυξε λοιπόν τη θεωρία του ο Αριστοτέλης που απαντάτε ως «Εντελέχεια» που σημαίνει: Κάθε αντικείμενο κρύβει μέσα του κάποιο σκοπό.

Ο Θεός λοιπόν, δια της φύσης, μας παραχωρεί τα παρακάτω φάρμακά του, για να αποφεύγουμε την παχυσάρκια με τις συνακόλουθες ασθενείς συνέπειές της.

Μια φέτα καρότο μοιάζει πολύ με το ανθρώπινο μάτι - είναι σαν να βλέπουμε την κόρη, την ίριδα και τις ακτινοειδείς ραβδώσεις του ματιού! ΝΑΙ η επιστήμη επιβεβαιώνει ότι τα καρότα προωθούν τη ροή αίματος στο μάτι και ενισχύουν τη λειτουργία του...

Η τομάτα είναι κόκκινη και έχει τέσσερις κοιλότητες ή κοιλίες. Και η καρδιά είναι κόκκινη και έχει και αυτή τέσσερις κοιλίες. Η επιστημονική έρευνα δείχνει ότι η τομάτα είναι καταπληκτική τροφή για την καρδιά και το αίμα.

Τα σταφύλια σχηματίζουν τσαμπί που έχει το σχήμα της καρδιάς. Κάθε ρόγα μοιάζει με αιμοσφαίριο και έχει αποδειχτεί ότι τα σταφύλια είναι καταπληκτική τροφή προς υποστήριξη και ενίσχυση της λειτουργίας της καρδιάς, που εκτός τούτου εμπλουτίζει και ισχυροποιεί το αίμα.

Το καρύδι μοιάζει με μικροσκοπικό εγκέφαλο με δύο ημισφαίρια και παρεγκεφαλίδες. Ακόμα και οι πτυχωσεις του καρυδιού του προσδίδουν την όψη του νεόφλοιου του εγκέφαλου. Γνωρίζουμε ότι τα καρύδια υποστηρίζουν την ανάπτυξη των νευροδιαβιβαστών στον εγκέφαλο.

Τα κοινά κόκκινα φασόλια μοιάζουν πολύ με τα ανθρώπινα νεφρά και όντως υποστηρίζουν στο κατακόρυφο τη λειτουργία τους.

Το σέλινο, το μπोक τσόι και το ρεβέντι μοιάζουν με κόκαλα. Αυτές οι τροφές συντελούν στην ανάπτυξη δυνατών οστών. Τα οστά μας αποτελούνται κατά 23% από νάτριο. Αν δεν παίρνουμε αρκετό νάτριο με την τροφή μας, τότε το σώμα μας το αφαιρεί από τα κόκαλα, με αποτέλεσμα αυτά να αποδυνα-

μώνονται. Οι παραπάνω τροφές ενισχύουν επομένως τη σκελετική μας δομή, όπως υποδηλώνει εξάλλου το σχήμα τους.

Η μελιτζάνα, το αβοκάντο, τα αχλάδια ενισχύουν την υγεία και τη λειτουργία της μήτρας, καθώς και του τραχήλου της μήτρας - ενδιαφέρον δε παρουσιάζει το γεγονός ότι το σχήμα τους θυμίζει πολύ αυτό το γυναικείο όργανο. Σήμερα, η επιστημονική έρευνα έχει αποδείξει ότι η κατανάλωση ενός αβοκάντο την εβδομάδα συντελεί στην εξισορρόπηση των ορμονών μιας γυναίκας και ότι τη βοηθάει να χάσει το βάρος που έχει πάρει μετά από γέννα και ότι την προστατεύει από καρκίνο του τραχήλου της μήτρας. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει δε το γεγονός **ότι το άνοιγμα του αβοκάντο χρειάζεται ακριβώς 9 μήνες για να αναπτυχθεί σε ώριμο φρούτο.** Στα πιο πάνω λαχανικά και φρούτα υπάρχουν πάνω από 14.000!!! φωτολυτικές θρεπτικές ουσίες (η σύγχρονη επιστήμη έχει μελετήσει ΜΟΛΙΣ 141 από αυτές).

Τα σύκα είναι γεμάτα σπόρια και αναπτύσσονται ανά δύο. Τα σύκα αυξάνουν την κινητικότητα των σπερματοζωαρίων και έτσι βοηθούν στην καταπολέμηση της στειρότητας στους άντρες.

Η γλυκοπατάτα μοιάζει πολύ με το πάγκρεας και ενισχύει τη λειτουργία του παγκρέατος προσφέροντας ανεκτίμητη βοήθεια στους διαβητικούς με το να σταθεροποιεί το γλυκαιμικό δείκτη.

Οι ελιές ενισχύουν την υγεία και τη λειτουργία των ωοθηκών.

Τα γκρέιφρουτ, τα πορτοκάλια και άλλα εσπεριδοειδή έχουν εκπληκτική ομοιότητα με τους μαστικούς αδένες γυναικών και όντως βοηθούν να παραμένουν τα στήθη των γυναικών υγιή και διευκολύνουν τη ροή του γάλακτος εντός του λεμφικού συστήματος των στήθων.

Τα κρεμμύδια έχουν το σχήμα κυττάρου. Η επιστημονική έρευνα έχει αποδείξει ότι τα κρεμμύδια βοηθούν τα κύτταρα να απαλλαγούν από τοξίνες. Επίσης, όταν τα κόβουμε, παράγουν δάκρυα, καθαρίζοντας επιθηλιακά κύτταρα του ματιού.

(Συνεχίζεται)

Γράμματα στο εξωτερικό

Αφού, πριν χρόνια, από τότε που ήμουν παιδάκι, δεύτερα, τρίτη δημοτικού, το χωριό είχε ήδη ερημώσει -τόσο από την εσωτερική και κυρίως την εξωτερική μετανάστευση- όπως Αμερική-Αυστραλία, είχαν μείνει πίσω κάτι πολύπαθες όλο αγάπη γιαγιούλες-μάνες, που είχαν στερέψει τα δάκρυά τους απ' το κλάμα...

Κάθε φορά που έπαιρναν ένα γράμμα, ήταν γι' αυτές μια Ανάσταση. Μια πραγματική γιορτή. Ερχόταν πίσω ο δικός τους άνθρωπος κυριολεκτικά. Αυτός που είχαν (για καλό μεν) αλλά χάσει.

Θυμάμαι εκείνο το βουβό και γοερό μαζί κλάμα που σκούπιζαν με την άκρη της καφέ μαντήλας τους, που ήταν ταγμένες να φορούν για πάντα. Είχαν μια στωϊκότητα στο να ακούν τα νέα και να συμπληρώνουν κι' αυτές ανάλογα με τα γραφόμενα τα δικά τους, λόγια και σκέψεις.

Τότε κατάλαβα, μικρό παιδάκι, με ανέμελη σκέψη και νου, τι θα πει δραματοποίηση. Αργότερα, που σπούδασα αυτό το είδος, ήδη μου ήταν πολύ γνωστό. Οι γιαγιούλες αυτές μου το διδάξαν. Εγώ, ήμουν κοντά σε δύο γειτόνισσες που με φώναζαν κι οι δύο, όταν έπαιρναν γράμματα ή όταν ήθελαν να γράψουν και να στείλουν στα αγαπημένα τους πρόσωπα. Στα παιδιά τους.

Η μια απ' αυτές, ήταν η θειά-Δήμητρα η Καραγιάννη με τη χρυσή ψυχή, που είχε το παιδί της στην Αυστραλία. Όλα τα ποινόμενα γράμματα, τα άνοιγα, της τα διάβαζα και μετά μου υπαγόρευε και γράφαμε μαζί ένα άλλο για να τελειώσουν και τα υπόλοιπα δάκρυα που είχε και να φύγει ο αιώνιος πόνος, που τη βασάνιζε από μέσα της.

Πιστεύω, αυτά τα γράμματα, θα ήταν τα πιο χαρακτηριστικά και τα πιο ιδιαίτερα σε γραφή και πάθος. Εγώ πάντα προσπαθούσα να γράφω την περίληψη, απ' ότι μου έλεγαν, γιατί δεν υπήρχε χαρτί, δεν είχαν πολλές κόλες αλληλογραφίας και μάλιστα τότε, και προσπαθούσα να οικονομήσω τα γραφόμενα. Έλα όμως που υπήρχε και η δεύτερη ανάγνωση! Και τότε μου 'λέγαν άλλα, που είχαν ξεχάσει! Και πού να τα χωρέσω! Και το συντακτικό, πήγαινε κι' αυτό περιπατο...

Αυτή η χρυσή γιαγιούλα που σας λέω, πράγματι απ' το πρωί μέχρι και το βράδυ με απασχολούσε κοντά της με το να φυτεύουμε σποράκια, φυτά, να πηγαίνομε με τις κατσίκες, με το να μαζεύουμε μπιζέλια, καλαμπόκι και ήμουν η παρηγοριά της.

Κι' όταν ερχόταν γράμμα, τότε πια, καθόμασταν στο χαγιάτι του σπιτιού και της διάβαζα το νέο (γράμμα). Πάντα με έπιανε ένας κόμπος, πιστέψτε με, όταν έβλεπα τα δάκρυά της να τρέχουν σαν βρυσούλες, ποτάμι... Και πώς να την παρηγορήσω!..

Αυτό, ήταν το πιο δύσκολο απ' όλα. Έτσι κι εγώ κοντά σ' αυτές τις κυρούλες κατάλαβα τι θα πει ξενητιά! Τι θα πει πόνος και αποχωρισμός.

Πάντα τη θυμάμαι και τη σκέπτομαι με αγάπη, γιατί ήταν ένας ιδιαίτερος, χαρισματικός άνθρωπος, κουρασμένη και πονεμένη, όπως όλες, μα με μια καλή καρδιά που ξεχώριζε.

Μια άλλη γιαγιά, που προσέτρεχε στη βοήθειά μου, ήταν η θειά Τασούλα η Πατερκεκο-βασίλαινα. Αυτή ήταν λίγο πιο δύσκολη, πιο απαιτητική. Τα έλεγε πιο γρήγορα και δεν την προλάβαινα. Πολλές φορές τα 'γραφα συγκεκομένα. Τα διορθώναμε και τα ξαναδιορθώναμε... και άντε πάλι απ' την αρχή. Και... «γράψε κι αυτό», και «πες και τούτο, πες και τ' άλλο», «α! και ξεχάσα, γράψε και για τα πράματα» αν είναι καλά δηλαδή στην υγεία τους. Και η κόλα τελείωνε, χωρίς τις παραπομπές. Κι εγώ έγραφα ό,τι μου έλεγαν χαρτί και καλαμάρι, που λένε... Ου! και πόσα ωραία πράγματα δεν έγραφα! απ' την υγεία των ζώων μέχρι αν ψόφησε η κότα ή ο κόκορας, αν απόρριξε η γίδα για να ξαναγυρίσωμε στο πιο δραματικό φινάλε. Σ' αγαπώ και σε καρτερώ, η μαννούλα σ'. Τέλος.

Άλλες φορές το γράμμα μας μύριζε βασιλικό, γιατί εκεί που γράφαμε, ήταν τούφες τα βασιλικά κι οι γλάστρες μαζί κι οι αγριορίγανες. Άλλες πάλι, οι κόλες πού και πού, ήταν λαδωμένες από καμιά ραβανί που κερνιόμασταν ή καμιά μπαμπανάτσα, αλλά πιστέψτε με αυτές οι κόλες ήταν όλες ποτισμένες με δάκρυα. Αληθινό πόνος ψυχής και με το δράμα που ζούσαν αυτές οι μανάδες, τότε.

Μετά απ' αυτά τα λίγα χαρακτηριστικά που σας είπα, θεωρώ κι εγώ δικαιωμένη, που εκπλήρωσα το χρέος μου στο ελάχιστο σ' αυτή την ανθρωπιστική αποστολή, που προέκυψε...

Περισσότερες λεπτομέρειες δεν θα σας πω, κρατώ το απόρρητο αυτό της αλληλογραφίας, σαν φυλαχτό, κρυμμένο στις ψυχής τα βάθη.

Το κείμενό μου αφιερώνεται ιδιαίτερα σε όλους τους ξενητεμένους Νεχωρίτες.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΒΡΟΧΙΝΑ ΥΔΑΤΑ

Τα κατολισθητικά φαινόμενα, που παρατηρούνται κατά καιρούς σε διάφορες τοποθεσίες του χωριού μας, οφείλονται κυρίως στην ανεξέλεγκτη ροή των βρόχινων υδάτων.

Τα νερά, που κατεβαίνουν από την Παλιόγουρνα και αυτά που στο μεταξύ μαζεύ-

στο χωριό, δε βρέχει.

Οι μόνιμοι κάτοικοι, που κάποτε φρόντιζαν να «βγάσουν» τα κεφάλαια, να καθαρίζουν τα αυλάκια και να κατευθύνουν τα νερά στο ρέμα, είναι ελάχιστοι και οι περιουσίες παρατημένες.

Είναι απαραίτητο να ασχοληθούμε με το θέμα πριν είναι

ονται από τους δρόμους και τα σοκάκια, μετά και τις τσιμεντοστρώσεις, τη διάνοιξη δρόμων και λοιπών έργων, που έγιναν χωρίς πρόβλεψη διευθέτησης της ροής των βρόχινων υδάτων, λιμνάζουν σε πεζούλες στο κάτω μέρος του χωριού, αφού τα αυλάκια-αν υπάρχουν- δεν ελέγχονται εύκολα και συνήθως είναι βουλωμένα.

Πολλά προβλήματα και ζητήματα, που παρουσιάζονται στο χωριό, συζητούνται, γίνονται προσπάθειες και επιλύονται. Το παραπάνω όμως θέμα δε μας απασχολεί, αφού το καλοκαίρι, που πάμε

πολύ αργά. Ο Σύλλογος και ο Τοπικός Εκπρόσωπος σε συνεργασία με χωριανούς, που γνωρίζουν τα κατατόπια, θα εντοπίσουν τις σχετικές τοποθεσίες, θα προγραμματίσουν και θα προβούν σε σχετικές ενέργειες, με αιτήματα σε αρμόδιες υπηρεσίες ή και με προσωπική εργασία.

Γράφω τα παραπάνω, με αφορμή την περιπέτεια μεταφοράς του νερού της πηγής Λιμστά, και να τονίσω την ανάγκη να πορευόμαστε όλοι μαζί οι Νεχωρίτες για το γενικό καλό του χωριού και των χωριανών μας.

Δ. ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
νας αναφέρθηκε στο έργο αυτό και επισήμανε πράγματι ότι υπήρχαν κακοτεχνίες.

Αναφέρθηκε και ο Πρόεδρος του Συλλόγου και τόνισε ότι το θέμα είναι σοβαρό και υπάρχει έλλειψη νερού. Επίσης προτάθηκε από χωριανούς να τοποθετηθούν υδρομετρητές, διότι κάποιοι σπαταλούν πολύ νερό με αποτέλεσμα οι περισσότεροι κάτοικοι να μην υδροδοτούνται.

2. Κατολισθήσεις μέσα στο χωριό

Υπάρχει μεγάλο πρόβλημα με τις κατολισθήσεις μέσα στο χωριό. Θα πρέπει να δώσουμε άμεση προτεραιότητα.

3. Εσωτερικοί δρόμοι.

Από Σκεπαρνιά έως Πλάκα Αντώνη και από Κρανιά έως Χαρμαντζή Γιώργου θα πρέπει να γίνουν μελέτες για να βελτιωθούν.

4. Ο Εξωτερικός δρόμος στην παλιά διάνοιξη να βελτιωθεί.

5. Ο δρόμος προς Ψηλό Σταυρό να χαλικοστρωθεί.

6. Να τοποθετηθεί Καθρέπτης στη θέση Αγριλίδι και διαπλάτυνση δρόμου.

7. Μεταφορά στύλων ΔΕΗ

8. Να τοποθετηθούν μπάρες στη στροφή στον Άγιο Ιωάννη

9. Τσιμεντοστρώσεις μέσα στο Χωριό

10. Επέκταση εσωτερικού φωτισμού

Πέρα από τα έργα που προτάθηκαν, η πλειοψηφία αποφάσισε την αλλαγή θέσης της ορχήστρας στο πανηγύρι. Επίσης συζητήσαν με τι τρόπο μπορούν να συντηρήσουν τις Δημοτικές τουαλέτες, και ζήτησαν, εάν είναι δυνατόν, στον προϋπολογισμό του Δήμου να γραφεί κάποιο ποσό για το σκοπό αυτό. Ακόμη τέθηκε θέμα των αυτοκινήτων, που παρκάρουν στην Πλατεία.

Ακούστηκαν πολλά παρά-

πονα για το Κοιμητήριο από τους κατοίκους, ότι ο Δήμος δεν κόβει τα χόρτα εντατικά, και δώσανε συγχαρητήρια σε αυτούς, οι οποίοι ασχολήθηκαν με τον καθαρισμό.

Ύστερα από τα παραπάνω θέματα, που συζητήσαν και ακούστηκαν διάφορες προτάσεις συμφώνησαν όλοι ότι με το δικό του τρόπο ο καθένας θα πρέπει να βοηθήσει για το καλό του χωριού.

Ο Πρόεδρος ευχαρίστησε όλους τους παρευρισκόμενους και ευχήθηκε του χρόνου να είναι όλοι εκεί.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ & ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Έρχονται τα Χριστούγεννα και οι απανταχού Χριστιανοί θα τα γιορτάσουν όπως κάθε χρόνο. Θα γιορτάσουν τη γέννηση του Θείου βρέφους, στο φτωχικό Στάβλο της Βηθλεέμ, στη Φάτνη των αλόγων, όπου οι τρεις Μάγοι προσκύνησαν και πρόσφεραν τα δώρα τους «Σμύρνα, Χρυσό και Λίβανο».

Εμείς οι παλαιότεροι Νεοχωρίτες, που ζούμε αλάρνα απ' το Χωριό, στην Αθήνα, στην Αμερική, στην Αυστραλία και σε άλλα μέρη (Ναύπακτο, Αγρίνιο, Πάτρα, Μεσολόγγι, Λαμία κ.λπ), θα γιορτάσουμε με τις αναμνήσεις του χωριού και η σκέψη μας θα πετάξει και θα πιασθεί στο χωριό. Τότε, τα παλιά χρόνια, οι περισσότεροι χωριανοί είχαν τα γουρουνία τους στα γουρνοκούμασα.

Την παραμονή των Χριστουγέννων, ή πριν δυο μέρες, πέρναγαν στα σπίτια των χωριανών, κάποιες παρέες 2-3 ανδρών, με τις καντζάρες και τα σχετικά σύνεργα και έσφαζαν τα γουρουνία. Εμείς τα παιδιά τότες, περιμέναμε να μας δώσουν τη φούσκα του γουρουνιού, για να τη φουσκώσουμε και να την παίξουμε. Δεν είχαμε τότε λαστιχένες φούσκες.

Οι γονείς μας μετά το γδάρσιμο και το κομμάτισμα του γουρουνιού, έφτιαναν Λουκάνικα, και ματιά, πατσά και τσιγαρήθρες. Τα λουκάνικα τα κρέμαγαν σε ξύλο κοντά και πάνω από τη γωνιά του τζακιού, για να στεγνώσουν, να γίνουν για ψήσιμο. Το λίπος των γουρουνιών το έλιωναν και έφτιαναν τη γλίνα για τα φαγητά και για να βάζουμε (αλείφουμε) τις προυμάδες του ψωμιού, που ψίναμε στη φωτιά της γωνιάς. Τη γλίνα την έβαζαν σε πλίνθα λαίβια. Παραμονή των Χριστουγέννων τα παιδιά δύο-δύο πηγαίνανε στα σπίτια του χωριού, για να τα πούνε και λέγανε «Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου» και οι σπιτονοικοκύρηδες τους έδιναν κάποια λεφτά.

Ανήμερα των Χριστουγέννων, πριν φέξει, χτύπαγε η καμπάνα

της Εκκλησίας του χωριού και οι χωριανοί ξεκίναγαν οικογενειακά με τα Λαδοφάναρα για την Εκκλησία, για να παρακολουθήσουν τη Θεία λειτουργία της γέννησης του Χριστού, να ακούσουν το κήρυγμα του Παπακρήστου και του Παπαγιάννη, και να μεταλάβουν τη Θεία κοινωνία, μετά τη νηστεία του Σαραντάημερου. Σήμερα συνεχίζει τα προηγούμενα ο αντάξιος Παπανίκος.

Όλοι έρχονταν στην Εκκλησία από Παλιονέχωρο, Καλαθέικα και οι μένοντες μέσα στο χωριό. Έφεραν λειτουργίες με το βλόγερρο κεντημένες. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας και τη μεταλαβιά οι χωριανοί αντάλλαζαν ευχές και έπερναν το δρόμο της επιστροφής στα σπίτια τους. Οι Μανάδες και οι Βάβες έφτιαναν Χριστόψωμα στο ταψί, τα σταύρωναν με ζαχαράτα, για την ημέρα των Χριστουγέννων. Επίσης έφτιαναν κουραμπέδες, μπακαλαβάδες και καλβάδες.

Για τον Άγιο Βασίλειο και την Πρωτοχρονιά, πάλι τα παιδιά έλεγαν τα κάλαντα: «Άγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία...» σε όλα τα σπίτια του χωριού, που έμεινε κόρη. Στα σπίτια και στα μαγαζιά, έπαιζαν κολτσίνια για τον Αϊ-Βασίλη.

Πάρα πολλοί χωριανοί δεν θα βρεθούμε στο χωριό αυτές τις μέρες και δεν θα σμιζούμε στην Εκκλησία και στα μαγαζιά του χωριού, για να ανταλλάξουμε ευχές για τα Χριστούγεννα και τον Καινούργιο Χρόνο 2012 και να φάμε στο σοφρά (χαμπλό τραπέζι τότε). Δεν αστοχάμε τα παλιά χρόνια και την παλιά ζωή του χωριού μας, το οποίο πάντα αγαπάμε και δεν το αστοχάμε ποτές. Το χωριό μας καρτεράει πάντοτε λίγο χιόνι στον Κοικινιά, Αρδίνι, Ξεροβούνι να υπάρξει.

Θα τελειώσω με τα λόγια του Ομήρου, ο οποίος έλεγε.

«Ουδέν φίλτερον Πατρίδος αἰνός», δηλαδή «Τίποτα πιο αξιγάπητο από τη γη της Πατρίδας»

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ (Ο.Σ.Υ.Ν.)

Τη Δευτέρα 28 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε συνάντηση συνεργασίας του Κεντρικού Συμβουλίου της Ο.Σ.Υ.Ν. και των Προέδρων των Δ.Σ. των Συλλόγων Μελών στην οποία αποφασίστηκε μεταξύ άλλων

να πραγματοποιηθεί η καθιερωμένη εκδήλωση «Ναυπακτική Πίτα». Η εκδήλωση θα γίνει στην αίθουσα του ξενοδοχείου «OSCAR» - στο Σταθμό Λαρίσης - την Κυριακή 12-2-2012 και ώρα 18.00'.

Όταν η αλυσίδα διαρρηγνύεται

Ένας Γερμανός φτάνει σ' ένα ψαροχώρι για διακοπές. Ρωτάει και βρίσκει το μοναδικό και μικρό ξενοδοχείο του χωριού, όπου τον υποδέχεται ο ξενοδόχος.

- «Γεια σας, γεια σας».

- «Πόσο κοστίζει ένα δωμάτιο για 3 ημέρες;»

- «100 ευρώ», του απαντά ο ξενοδόχος.

«Πάρε τα 100 ευρώ και θα περάσω αργότερα», του λέει ο Γερμανός.

Μόλις παίρνει τα χρήματα ο ξενοδόχος, τρέχει δίπλα στο μανάβη. «Πάρε τα 100 ευρώ που σου χρωστάω», του λέει. Μόλις παίρνει τα χρήματα ο μανάβης τρέχει δίπλα στο μπακάλη και του λέει «Πάρε τα 100 ευρώ που σου χρωστάω». Τα παίρνει

ο μπακάλης, ίσια στον παπά. «Παππούλη μου, πάρε τα 100 ευρώ και σ' ευχαριστώ». Αμέσως ο παπάς στον τσαγκάρη: «Πάρε ευλογημένα τα χρήματα που σου χρωστάω και σ' ευχαριστώ». Γρήγορα ο τσαγκάρης τρέχει στον ψαρά. «Ορίστε τα 100 ευρώ και σ' ευχαριστώ». Παίρνει τα 100 ευρώ ο ψαράς, τρέχει στο ξενοδοχείο και τα δίνει στον ξενοδόχο. «Πάρε βρε Βαγγέλη τα 100 ευρώ που σου χρωστάω τόσο καιρό τώρα και νάσαι καλά».

Λίγο μετά έρχεται ο Γερμανός στο ξενοδοχείο και σε σπαστά ελληνικά λέει στον ξενοδόχο: «Συγγνώμη αλλά κάτι συνέβη και δε μπορώ να μείνω. Δώστε μου πίσω τα χρήματα».

Ο ξενοδόχος του δίνει πίσω τα 100 ευρώ και ο Γερμανός φεύγει.

Τι συνέβη; Απλώς με 100 ευρώ ξεχρεώθηκε όλο το χωριό, διότι όλοι ενήργησαν σωστά. Μόλις πήραν τα χρήματα τα έδωσαν εκεί, που χρωστάγαν.

Αυτό όμως δεν συνέβη και σε εθνικό επίπεδο. Κάποιοι, αντί να δώσουν πίσω τα δάνεια όπως όφειλαν, τα κράτησαν για τον εαυτό τους. Κάποιοι άλλοι βέβαια -οι περισσότεροι- πλήρωναν κανονικά. Όμως η αλυσίδα διερρόγη κι έτσι οι πιστωτές μας δεν πήραν ποτέ πίσω τα οφειλόμενα. Αυτά που μας δάνεισαν.

Μη ρωτήσει κανείς ποιοί είναι αυτοί κάποιιοι, διότι η ερώτηση θα θεωρηθεί αφελής και αφελείς δεν είστε.

Νίκος Κανής
(Από τον Αιτωλ/κό Τύπο)

Συνάντηση Παλιονεχωριτών

Εδώ και χρόνια κάποιοι το σκέφτηκαν. Πολλές φορές το συζητήσαμε κι εμείς. Καιρός τώρα να το πράξουμε όλοι μας. Να συναντηθούμε όλοι οι Παλιονεχωρίτες.

Πού αλλού; Στο Παλιονέχωρο φυσικά... στην Αγία Παρασκευή, που όλους μας φυλά. Όσο ποια μέρα και τα σχετικά. Σκέφτηκα μια μέρα έτσι απλά που ίσως θυμίζει αρκετά.

Την Κυριακή στις **19 Αυγούστου μήνα**. Προγραμματίστε έτσι την άδεια σας για να χαρεί η καρδιά σας.

Τηλ επικοινωνίας για οργανωτικές προτάσεις:
Αθανασία Γεωργίου - Τσιτξέλη 2107791107 και 6973621338, Γιάννης Παπαγεωργίου 6977007386
Facebook και email: **palionehoro@gmail.com**

Στα μεταχτά...

✓ Στα πλαίσια συντήρησης των Υδρομαστεύσεων των πηγών του χωριού μας έγιναν εργασίες στην πηγή «Δέση».

Έγινε σύνδεση του πηγαίου νερού με το δίκτυο, παρακάμπτοντας την υπάρχουσα εκεί δεξαμενή συγκέντρωσης του νερού.

✓ Από το Δήμο θα σταλεί στο χωριό και τα γύρω χωριά, ειδικό μηχανήμα (τροχοφόρο με γουβά) για την κοπή ξηρών

δέντρων και αποκλάδωση επικίνδυνων.

✓ Η στάθμη του νερού της Ευνολίμνης έχει κατέβει αρκετά, αφού φέτος δεν είχαμε -μέχρι τώρα- βροχοπτώσεις ώστε να αναπληρωθούν τα εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού, που στέλνονται στην Αθήνα.

✓ Προχωράνε οι εργασίες εγκατάστασης και λειτουργίας 20 ανεμογεννητριών στο Ξεροβούνι.